

[Ellinger.]

at Arbejdet skulde fordeles paa tre Firmaer. „Naar Priserne ved senere Arbejder vedrørende Varmeanlægget til Patologisk Anatomi- og Sektionsbygningen stiller sig saa forskelligt som i de af Hovedrevisionen anførte Eksempler, da ligger Forklaringen i, at Bilag 522 angaar tyske Radiatorer og Bilag 900 danske Radiatorer. De tyske Radiatorer var den Gang langt billigere end de danske. Danske Radiatorer blev imidlertid i de fleste Tilfælde forlangt og benyttet for at støtte dansk Industri, efter at Byggeudvalget havde forhandlet med Ministeriet derom.“ Vi gaar videre til Punkt 3, men nu skal jeg gaa det kort igennem: Man beder oplyst, om der har været nogen særlig Grund til o. s. v. Svaret foreligger. Punkt 4: Man beder oplyst, om der har o. s. v. Svaret foreligger. I Punkt 5 udbeder man sig en nærmere Udtalelse om Grunden til o. s. v. Punkt 6: Man beder oplyst, om der har været o. s. v. Punkt 7: Man beder derfor oplyst, om der har været . . . I øvrigt kunde man ønske en Udtalelse om Grunden til, o. s. v. Svarene paa alle disse Spørgsmaal foreligger her, og det er saamænd ganske ligegyldigt, hvilken af disse forskellige 31 eller 32 Konti man tager frem, man vil se, at det helt igennem er Forespørgsler og helt igennem Svar — Materialet staar til Raadighed, enhver kan gaa det igennem og se, at det forholder sig saaledes. Kun i Ny og Næ er der en Udtalelse, som ikke indeholder en Forespørgsel, men disse Udtalelser er naturligvis tilsendt os til Besvarelse, og vi har givet Svar.

Der er altsaa helt igennem Tale om Forespørgsler, der ønskes besvaret, Oplysninger, som ønskes givet; kun meget sjældent forekommer, som sagt, noget, der kan opfattes som en Udsættelse. Naar Hovedrevisoratet har faaet disse Svar og Oplysninger tilstillet, saa er det Hovedrevisoratets Ret og Pligt at afgøre, hvorvidt der efter det oplyste efter dets Mening er Grundlag for en Anke, en Udsættelse. Det har Hovedrevisoratet ogsaa gjort, men de Udsættelser, som altsaa er kommet efter den 28. Juni, da det fik tilstillet disse Oplysninger, har det ikke tilstillet Højskolen, Regnskabsføreren; det tør Hovedrevisoratet ganske sikkert heller ikke paastaa. Derfor er det Usandhed, naar Hovedrevisoratet siger, at

vi har faaet tilstillet Udsættelserne før den 28. Juni. Vi har faaet tre Breve med Forespørgsler. De to staar nævnt i Bilag 3, den tredie Skrivelse var udateret, men vi har paa Højskolens Kontor noteret, at den ankom den 5. Maj; der findes heri kun nogle positive Oplysninger om, hvilke forskellige Firmaer der arbejder ved Højskolen, og hvor meget det har andraget, Oplysninger, som vi intet som helst har haft at sige til. Vi har altsaa ikke vidst, hvortil Hovedrevisoratet har benyttet de vel et Par Hundrede Svar, som vi har afsendt paa dets Forespørgsler. Vi har ikke vidst, hvorvidt de Udtalelser, vi har fremsat overfor de faa Meningstilkendegivelser, har bidraget til at ændre Hovedrevisoratets Mening, og derfor har vi, som jeg udtalte forleden, været positivt afskaaret fra at benytte den Vej, som § 19 i Loven angaaende Hovedrevisionen anviser, hvorefter man, hvis der er Uoverensstemmelser, kan henvende sig til den paagældende Fagminister. Thi vi har ikke anet noget som helst om, at der var Uoverensstemmelser, og hvori de bestod, og derfor er det en utrolig Dristighed, naar Hovedrevisoratet virkelig meddeler, at Udsættelser vedrørende Landbohøjskolens Byggegeregnskab er tilstillet Landbohøjskolen i Tidsrummet Februar—Maj 1928 og besvaret af mig den 28. Juni. Det er, som jeg har paa- vist, slet ikke sandt, ogsaa fordi det er komplet umuligt. Derfor paastaar jeg — det hele Materiale staar til Tjeneste —, at man ved at gaa Materialet igennem vil erfare, at Hovedrevisoratet har ført baade Ministeren, som jeg antager er ganske uskyldig, og det paagældende Udvalg bag Lyset.

Saa staar der i Bilag 2, Hovedrevisoratets Skrivelse:

„Beretning, omfattende saavel Udsættelser som Besvarelser, er i Henhold til § 21 i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 . . . tilstillet Statsrevisoratet, Finansministeren og Landbrugministeren.“

Jeg vil nu gaa ud fra, at det er rigtigt, hvad Hovedrevisoratet her siger; men da det ogsaa er rigtigt, hvad jeg har sagt forleden og nu her gentager: at Henvendelser til Landbrugministeriet ikke kunde føre til noget, da man i Ministeriet udtalte, at Hovedrevisoratet i Strid med Loven ingen Beretning havde sendt Ministeriet, vil jeg gerne spørge, om den højtærede Finansminister er i Stand